

► Canvi de valors, societat i educació

Presentació

Viure al ritme de la societat d'avui suposa un seguit de reptes difícils de superar per l'home actual, com ara l'adequació i l'adaptació al canvi. Al llarg d'aquest article, analitzarem quins són els factors ontològics que es troben a la base d'aquest procés de canvi constant que provoca la transformació permanent de valors i coneixements, i que fa que, per l'home actual, viure al ritme de la societat d'avui en dia no sigui gens fàcil. Per aquesta raó, realitzarem un recorregut històric-filosòfic que ens portarà de Nietzsche a Habermas, dos filòsofs que han parlat d'aquesta qüestió i de la manera de percebre-la i d'afrontar-la.

Altrament, en la darrera part d'aquest article i a partir de l'estudi de l'obra de Habermas: Teoria de l'acció comunicativa, atorgarem un possible sentit a aquest fet de viure en un entorn de canvi permanent que ha fomentat, en bona part, la desorientació global de la societat; això és, la pèrdua d'un horitzó cap on avançar, car ha generat una crisi de valors constant i allò que Nietzsche, en el camp de la filosofia, ha definit amb el nom de nihilisme. A més, veurem que aquest horitzó que permet dibuixar la Teoria de l'acció comunicativa de Habermas inclou una determinada utopia pedagògica que, en el camp concret de l'educació, pot ajudar a superar el desconcert que ha suposat per a l'escola i per a l'home actual el complex fenomen de la postmodernitat.

I. El canvi

Nietzsche constata que la causa d'aquesta preeminència del canvi en qualsevol àmbit de la vida de l'home actual coincideix, en el context de la Història d'Occident, amb la fi dels grans sistemes metafísics i amb la decadència de la religió cristiana afavorida per la crítica de Feuerbach i Marx i per l'aparició de l'obra de Darwin... [\[legir més\]](#)

Dr. Antoni Llach, professor del Departament de Pedagogia

► L'audició musical

«Ecoltar música és, tal vegada, un dels actes conscients més abstractes»

La tasca del mestre o la mestra que ensenya música rau en el fet de fer conèixer i entendre millor allò que s'escolta; d'aquesta manera l'infant té els elements suficients per fer-ne una valoració i desvetllar l'esperit crític tan necessari per ser un oient conscient i sensible.

Com diu la frase que encapçala aquest apartat, escoltar música comporta una acció que, moltes vegades, envaeix allò abstracte a causa del caràcter intrínsec de la música. Per això les didàctiques que ajudin a concretar allò que al nen li pot costar de copsar, a causa d'aquest grau d'abstracció, seran una aportació molt valuosa o, si més no, acceptada i benvinguda.

Segons ens defineix Serafine (1988), podem considerar l'audició com una activitat organitzada i construïda a partir dels fets temporals escoltats en una composició. De quina manera podem, doncs, ajudar el nen/a de les nostres escoles a apropar-se, gaudir, emocionar-se i descodificar aquest so organitzat en el temps?

El cert és que, davant la diversitat d'alumnat i de nivells d'escolta que generen, hem de partir d'alguna proposta que compleixi amb les expectatives de la majoria, al mateix temps que les relacioni i complementi amb els diferents apartats de l'educació musical i també amb els altres apartats més generals.

Abans de fer escoltar música als nens, hem de buscar la música adequada per als objectius plantejats en aquell moment. Un cop la tenim escollida i, si convingués, enregistrada amb mitjans mecànics de reproducció per tal d'assegurar-ne la repetició, hem de... [\[legir més\]](#)

Dr. Joan de la Creu Godoy i Tomàs, professor del Departament de Didàctiques Específiques